

instanța de recurs: Curtea de apel Chișinău
Judecători: M. Moraru

DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Natalia Zamurca

în cadrul procesului de insolabilitate la cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aznurf” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, prin care s-a admis cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru privind încasarea remunerației,

c o n s t a t ă :

La 3 mai 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Aznurf” a depus în instanța de insolabilitate cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”, invocând incapacitatea de plată.

În motivarea cererii, creditorul a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 1 aprilie 2013, s-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” în beneficiul său datoria în sumă de 109 495 lei, penalitatea în mărime de 147 657,14 lei, în total suma de 264 866,70 lei.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Aznurf” intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2016, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aznurf” privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”. S-au aplicat următoarele măsuri de

asigurare, în perioada de până la intentarea procesului de insolvabilitate în scopul prevenirii modificării stării bunurilor: s-a numit în calitate de administrator provizoriu Irina Selevestru, s-a instituit perioada de observație, cu obligarea debitorului ca în această perioadă toate deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu; s-a aplicat sechestru pe toate bunurile debitorului, conturile bancare și corespondența comercială; s-a obligat administratorul provizoriu, să notifice autoritățile de resort despre aplicarea măsurilor de asigurare în privința debitorului, să notifice creditorii din evidența contabilă, și să prezinte instanței de insolvabilitate, un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de debitor, să asigure păstrarea bunurilor debitorului și integritatea lor, să verifice existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate, mărimea și componența masei debitoare, oportunitatea și posibilitățile continuării activității economice a societății (f.d. 22).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016, s-a admis cererea introductivă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aznurf” privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”, fiind inițiată procedura simplificată a falimentului și dizolvarea societății, s-a desemnat în calitate de lichidator a Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”, Irina Selevestru, s-a obligat lichidatorul să notifice creditorii despre intentarea procesului de insolvabilitate a debitorului, înregistrarea cererilor de validare a creanțelor, să facă un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial (f.d. 126-130).

Prin încheierea Curții de apel Chișinău din 23 mai 2016, s-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru pentru perioada de observație în mărime de 5000 lei. S-a încasat din contul debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” în beneficiul Irinei Selevestru remunerația pentru serviciile de administrare provizorie în sumă de 5000 lei, cheltuielile aferente în sumă de 650 lei, în total 5650 lei (f.d. 131-133).

La 18 decembrie 2017, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru a depus cerere cu privire la încasarea remunerației (f.d. 215-217).

În motivarea cererii, a indicat că din momentul intentării procesului de insolvabilitate/procedurii simplificate de faliment, debitorul nu și-a onorat obligațiunile pecuniare față de lichidator, care sunt formate din onorariul fix al lichidatorului și cheltuielile masei debitoare în sumă de 260 139,04 lei, respectiv 205 362,72 lei pentru perioada 23 mai 2016- august 2017 și 54 776,32 lei pentru perioada septembrie 2017 – decembrie 2017.

Consideră lichidatorul că remunerația poate fi achitată în mod solidar de către membrii organelor de conducere a debitorului și anume administratul Vladimir Platonov și contabilul debitorului Natalia Zamurca.

Solicită lichidatorul încasarea în mod solidar din contul lui Vladimir Platonov, Natalia Zamurca în beneficiul său a remunerației în sumă de 260 139,04 lei.

Prin hotărârea Curții de apel Chișinău din 21 decembrie 2017, s-a aprobat raportul final și bilanțul de lichidare prezentată de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru, s-a încetat procesul de insolvență, instituit prin procedura simplificată a falimentului intentat în privința debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”, s-a lichidat debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” cu radierea acestuia din Registrul de stat al persoanelor juridice. S-au considerat stinse creanțele creditoriale și debitori ale Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” (f.d. 213-234)

Prin încheierea Curții de apel Chișinău din 21 decembrie 2017, s-a admis cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru privind încasarea remunerației. S-a încasat din contul lui Vladimir Platonov și Natalia Zamurca în beneficiul lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru remunerația în sumă de 260 139, 04 (f.d. 235-236).

La 5 februarie 2018, Natalia Zamurca a depus recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii sub formă de încheiere privind respingerea cererii lichidatorului privind încasarea remunerației.

La 5 februarie 2018, Natalia Zamurca a depus la Curtea de apel Chișinău recurs similar împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii sub formă de încheiere privind respingerea cererii lichidatorului privind încasarea remunerației.

În motivarea recursului, Natalia Zamurca a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării.

Recurenta a susținut că examinarea cauzei a avut loc cu încălcarea normelor de drept procedural și anume prin judecarea de către instanța a pricinii în absența sa.

Totodată recurenta a susținut că la materialele cauzei lipsesc dovezi cu privire la citarea legală a sa, fiind expediată o citație la adresa XXXX, ceea ce consideră recurenta că este incorect, întrucât nu a locuit niciodată pe acesta adresă. Menționează recurenta că începând cu 2001 are domiciliul XXXX.

Specifică că la examinarea cauzei a fost încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în drepturi procedurale.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din aceeași lege, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin prisma acestor prevederi legale, la caz se constată că încheierea recurată a fost adoptată de instanța de insolvență în lipsa recurentei Natalia Zamurca, fără a fi expediată în adresa părților copia încheierii acesteia, fapt ce rezultă din materialele cauzei.

Astfel, ținând cont de faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe care ar confirma expedierea încheierii în adresa părților și recepționarea acesteia de către recurentă, instanța de recurs consideră că Natalia Zamurca s-a conformat prevederilor legii și a depus recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea încheierii Curții de apel Chișinău și remiterea cauzei la rejudecare în același complet de judecată, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

După cum denotă actele cauzei, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2016 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aznurf” privind intentarea procesului de insolvență în privința Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” și s-a desemnat în funcție de administrator provizoriu al debitorului Irina Selevestru (f.d. 22).

Tot actele pricinii atestă că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016, s-a constatat insolvența Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” și s-a intentat procedura simplificată de faliment și de dizolvare a debitorului, fiind desemnat în funcție de lichidator al Societății cu Răspundere Limitată „Arisema” – Irina Selevestru .

De asemenea, s-a stabilit că în cadrul adunării creditorilor Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”, în procedura simplificată de faliment din 24 august 2017, s-a stabilit onorariu fix lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru în dependență de cuantumul minim

garantat al salariului în sectorul real înmulțit cu coeficientul de multiplicare 6 și onorariu de succes în mărime de 4% din suma creanțelor stinse (f.d. 173-176).

Drept urmare, la 18 decembrie 2017, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru a depus în instanța de insolvență cerere, prin care a solicitat stabilirea cuantumului remunerației pentru perioada exercitării funcției de lichidator (23 mai 2016 -august 2017, septembrie 2017 – decembrie 2017) în sumă de 205 362,72 lei cu încasarea acestei sume din contul lui Vladimir Platonov și contabilului șef Natalia Zamurca (f.d. 215-217).

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 21 decembrie 2017 a admis cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru și a încasat din contul lui Vladimir Platonov și Nataliei Zamurca în beneficiul lichidatorului Selevestru Irina remunerația pentru exercitarea atribuțiilor de lichidator al Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” în mărime de 205 362,72 lei pentru perioada 23 mai 2016 -august 2017, septembrie 2017 – decembrie 2017.

La caz, Colegiul consideră că încheierea contestată este una neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea prevederilor Legii insolvenței, ce urmau a fi aplicate la soluționarea chestiunilor supuse examinării.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) și (4) din Legea insolvenței, cererea de intentare a procesului de insolvență se examinează de către instanța de judecată (instanța de insolvență) în conformitate cu competența jurisdicțională stabilită în Codul de procedură civilă și în prezenta lege.

Încheierile judecătorești pot fi adoptate și fără citarea părților dacă prezenta lege nu prevede altfel în mod expres.

Conform art. 70 alin. (13) din Legea insolvenței, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvență sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art.247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Conform art. 247 din Legea insolvenței, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile

alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 26 din Codul de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței. Instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Totodată, conform 100 alin. (1) CPC, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Conform art. 102 alin. (3) și (4) CPC, comunicarea citației se realizează prin înmânarea ei participanților la proces, martorilor, experților, specialiștilor, interpreților astfel încât aceștia să se poată pregăti de proces și să se prezinte la timp în fața instanței. Citația se înmânează părții cu cel puțin 3 zile înainte de data judecării.

Iar, în conformitate cu art. 105 alin. (1) CPC, citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmânează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

Colegiul conchide că instanța de insolabilitate a examinat cererea cu privire la încasarea onorariului lichidatorului, în lipsa recurenței, deoarece la materialele dosarului lipsesc careva probe cu privire la citarea legală a acesteia în ședința instanței de insolabilitate din 7 decembrie 2017 și 21 decembrie 2017, fapt ce contravine direct prevederilor legale citate supra.

Astfel, la caz sunt întemeiate argumentele recurenței privind încălcarea de către instanța de insolabilitate a procedurii de citare legală.

Colegiul reține că, la 16 decembrie 2017, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru a expediat Nataliei Zamurca citația și cererea privind încasarea remunerației la adresa XXXX (f.d. 225).

Totodată instanța de recurs a stabilit că în cadrul procesului de insolvabilitate, la 10 iulie 2017 și respectiv la 1 august 2017, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” Irina Selevestru a înaintat instanței de insolvabilitate demers privind aplicarea măsurilor de asigurare, indicând că Natalia Zamurca are domiciliul pe adresa bd. Mircea cel Bătrîn 15/1 ap. 14 (f.d.158, 165).

Instanța de recurs notează că potrivit ordinului privind efectuarea inventarierii nr. 1 din 3 iulie 2017, se confirmă faptul că debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” are sediul la adresa XXXX (f.d. 182).

Prin urmare, instanța de recurs a constatat că inițial lichidatorul a indicat adresa recurentei, Natalia Zamurca, XXXX, unde debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” își are sediul, iar ulterior a expediat citație la o altă adresă și anume XXXX.

La acest capitol, este de menționat că Curtea de apel Chișinău a examinat procesul de insolvabilitate și a considerat citarea legală a recurentei Natalia Zamurca la adresele indicate de lichidator, fără a fi anexat la materialele cauzei probe de la Misterului Dezvoltării Tehnologiei Informaționale și Comunicațiilor, Departamentul acte de identitate care ar confirma domiciliul recurentei.

În consecință, instanța de recurs reiterează că citația expediată Nataliei Zamurca la adresa XXXX, anexată la materialele cauzei nu denotă citarea legală a ultimei, or recurenta potrivit buletinului de identitate, începînd cu 2001 are domiciliul la adresa XXXX (f.d. 145).

Un raționament subsidiar în susținerea acestei poziții constă în faptul că din încheierea de primire spre executare și de intentare a procesului de executare din 18 ianuarie 2018, executorul judecătoresc a indicat că Natalia Zamurca are domiciliul la adresa XXXX unde a și expediat încheierea emisă, care a fost recepționată de către recurentă (f.d. 243).

În atare circumstanțe, Colegiul relevă cu certitudine încălcarea de către instanța de insolvabilitate a normelor imperative de drept procedural privind citarea legală și înștiințarea recurentei în a căror obligație se cere încasarea remunerației lichidatorului, acesta fiind exercitată cu încălcarea procedurii prestabilite de citare prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție.

În plus instanța notează că citarea recurentei la adresa debitorului nu poate fi considerată drept înștiințarea acestuia, or după intentarea procesului de insolvabilitate s-a dispus înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului și aplicarea sechestrului pe corespondența sa comercială, fapt prevăzut de art. 24 alin. (1), (2) lit. a), b), c) din Codul de Procedură Civilă, potrivit căruia, după ce primește cererea introductivă spre examinare, instanța de insolvabilitate aplică măsurile necesare pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în

perioada de pînă la intentarea procesului de insolvabilitate. Pe lîngă măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate aplică următoarele măsuri de asigurare: numește un administrator provizoriu și obligă debitorul ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu; la cererea motivată a creditorilor sau administratorului provizoriu ori din oficiu, dispune înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului; pune sub sechestru bunurile debitorului și corespondența lui comercială.

Prin urmare, necitarea și necomunicarea în modul corespunzător de către instanțele de judecată a actelor de procedură către participanții la proces ar putea îngrădi în mod inacceptabil dreptul subiecților la un proces echitabil, contrar standardelor menționate în art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în spețele Godorozea și SA „Bucuria” vs Moldova din 06 octombrie 2009 și respectiv din 05 ianuarie 2010.

Suplimentar, instanța de recurs indică că potrivit demersurilor înaintate de lichidatorul Irina Selevestru la 10 iulie 2017 și 1 august 2018 privind aplicarea măsurilor de asigurare, demersului din 18 decembrie 2017 privind încasarea remunerației, lichidatorul a invocat faptul că Natalia Zamurca a fost contabilul Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”, fără a prezenta o dovadă în acest sens.

Conform recursului, Natalia Zamurca a declarat că din anul 2013 nu activează în această societate și nu poate fi considerată factor de decizie a acesteia.

Din aceste raționamente, instanța de recurs reiterează că la rejudecarea cauzei este necesar de stabilit dacă Natalia Zamurca a fost contabilul Societății cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” și în care perioadă a activat în această funcție.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră prematură concluzia instanței de insolvabilitate cu privire la admiterea cererii privind încasarea remunerației, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 25 alin. (6) din legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Potrivit anexei nr. 4 din hotărârea Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002, cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară, coeficientul mediu prevăzut pentru conducătorii unității este 6, având în vedere că coeficientul minim este 4, coeficientul maxim 8, iar cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în întreprinderile care nu aplică sistemul tarifar de salarizare pentru conducătorii din unitate, indiferent de mărime, se recomandă coeficientul 4-8.

În conformitate cu art. 32 alin. (1) al Legii insolvenței, cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privind taxa de stat, privind remunerarea administratorului provizoriu, privind notificarea, privind convocarea ședințelor și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu se suportă din patrimoniul debitorului. Prin tranzacție se poate stabili o altă ordine de repartizare a cheltuielilor judiciare. (2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvență, remunerarea administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta 7 în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere și asociații, acționarii sau membrii debitorului, în mod solidar. (4) Modalitatea de repartizare a cheltuielilor judiciare și a cheltuielilor de remunerare a administratorului provizoriu o stabilește instanța de insolvență într-o hotărâre sau încheiere emisă în urma examinării cauzei.

Ansamblul acestor norme de drept prevăd că instanța de insolvență care a supravegheat activitatea administratorului /lichidatorului este în drept de a stabili cuantumul remunerării acestuia reieșind din activitatea desfășurată și luând în considerație normele aplicabile în acest sens.

Astfel, Colegiul conchide că pentru a decide asupra cuantumului onorariului fix al administratorului, urmează a se lua în considerare timpul efectiv dedicat de către lichidator în privința procedurii ce se referă la Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”, dar nu perioada cât a durat procesul de insolvență.

La acest capitol, instanța de recurs reiterează că instanța de insolvență urmează să încaseze remunerația lichidatorului în cuantumul solicitat, doar în cazul în care vor fi prezentate argumente clare din ce a constatat această muncă și în ce acțiuni s-a materializat legalitatea și eficacitatea acesteia și cel mai important, dacă munca a fost efectiv prestată pe parcursul unui program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună de către lichidator, exclusiv cu referire la procedura ce se referă la Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”.

Potrivit prevederilor art. 95 alin. (2) din Codul muncii, durata normală a timpului de muncă, care reprezintă timpul în interiorul căruia angajatul își îndeplinește obligațiile de muncă, nu poate depăși 40 ore pe săptămână, iar conform prevederilor art. 98 alin. (1) din Codul muncii, repartizarea timpului de muncă în cadrul săptămânii este, de regulă, uniformă și constituie 8 ore pe zi, timp de cinci zile, cu două zile de repaus.

Art. 106 din Codul muncii prevede că se impune ținerea în modul stabilit a evidenței timpului de muncă.

Sub acest aspect în speță se constată că instanța de insolvabilitate, urma să stabilească timpul de muncă efectiv a Irinei Selevestru pentru desfășurarea activității de lichidator la Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”, activitatea sa zi de zi, or urmează a fi pus la îndoială prestarea acestor servicii pe durata de muncă de 40 ore pe săptămână pe parcursul a 5 zile lucrătoare, astfel încât să se poate atinge programul complet de lucru pentru care este prevăzută stabilirea cuantumului salariului în Hotărârea Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002.

În conformitate cu prevederile art. 63 alin. (8) din Legea insolvabilității, una și aceeași persoană poate fi desemnată nelimitat în funcția de administrator provizoriu și în funcția de lichidator în procedura simplificată a falimentului, iar în funcția de administrator al insolvabilității și de lichidator al procedurii falimentului în maxim 10 întreprinderi insolvabile. Concomitent, una și aceeași persoană poate fi desemnată la 5 întreprinderi unde se aplică planul cu continuarea activității debitorului și la 10 întreprinderi unde se aplică planul în cumul cu planul de lichidare a patrimoniului.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate urma să stabilească în cadrul câtor întreprinderi Irina Selevestru a fost desemnat în calitate de administrator/lichidator în perioada cât a activat în funcția de administrator/lichidator la Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design”.

În conformitate cu art. 70 alin. (5) al Legii insolvabilității, onorariul fix al administratorului/lichidatorului poate fi variabil, în limitele formulate la alin.(3). El poate descrește direct proporțional cu durata procesului după primul an de la emiterea hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate și/sau poate fi mai mic în perioadele în care nu este necesară implicarea administratorului/lichidatorului.

În concluzie, la stabilirea remunerației lichidatorului, instanța urmează să determine complexitatea cauzei, volumul muncii depuse de ultimul, intervalul de timp în care acesta a exercitat un anumit volum de lucru și de înscrisurile probatoare ce demonstrează acest fapt.

Instanța de recurs consideră că anume aprecierea acestor circumstanțe constituie un moment determinant pentru justa soluționare a cererii administratorului provizoriu de încasare a remunerației pentru perioada de observare.

În susidiar, instanța de recurs reține că cele descrise indică incontestabil la examinarea superficială de către instanța de insolvabilitate a cererii cu privire a stabilirea remunerației lichidatorului Irina Selevestru, fără a fi supuse controlului circumstanțele cauzei și înscrisurile din dosar în raport cu prevederile legale ce guvernează raportul juridic în litigiu.

În acest context al analizei este de observat că soluția instanței de insolvabilitate nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea

să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Natalia Zamurca și de a casa încheierea Curtea de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017 cu restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Natalia Zamurca.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, la cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aznurf” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Viminalis Design” și se restituie pricina la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Iuliana Oprea